

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414202489
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414202489.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: Okresné stavebné bytové družstvo Dolný Kubín, so sídlom v Dolnom Kubíne, Zochova 1117/97, IČO: 00 222 071, proti odporcom: 1/ Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. S., Y. XXXX/XX, 2/ Mgr. U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. S., K. W. XXXX/X, právne zastúpená JUDr. Jánom Vajdom, advokátom so sídlom v K., Z. K.. XXX, o zaplatenie sumy 478,05 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa a odporkyne v rade 2/ proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/82/2014-81 zo dňa 10. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola odporkyni v rade 2/ uložená povinnosť spoločne a nerozdielne s odporcom v rade 1/ zaplatiť navrhovateľovi sumu 140,13 Eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 139,24 Eur za obdobie od 01.04.2014 do zaplatenie (výrok I.), vo výroku, ktorým bol vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietnutý (výrok II.), výroku, ktorým odporcovi v rade 1/ nebola priznaná náhrada trov konania (výrok III.) a vo výroku, ktorým bola priznaná náhrada trov konania odporkyni v rade 2/ voči navrhovateľovi (výrok IV.) rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Výroku, ktorým odporcovi v rade 1/ bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne s odporkyňou v rade 2/ zaplatiť navrhovateľovi sumu 140,13 Eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 139,24 Eur za obdobie od 01.04.2014 do zaplatenia, s a n e d o t ý k a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcom v rade 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 140,13 Eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 139,24 Eur za obdobie od 01.04.2014 až do jej zaplatenia (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobný návrh voči odporcom v rade 1/ a 2/ zamietol (výrok II.). Odporcovi v rade 1/ náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). Odporkyni v rade 2/ priznal voči navrhovateľovi trovy konania v rozsahu 42 % z dôvodne vzniknutých a uplatnených trov s tým, že navrhovateľ je povinný tieto zaplatiť zástupcovi odporkyne v rade 2/ (výrok IV.).

Okresný súd ustálil, že predmetom konania v prejednávanej veci je dlh odporcov na úhradách za užívanie bytu č. 2 v bytovom dome súp. č. XXXX v P. S., K. W. k dátumu 31.03.2014.

Primárne sa vyporiadaval s námietkou odporkyne v rade 2/ o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. Vychádzajúc z ust. § 8b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších zmien (ďalej len „ZoVB“) dospel k záveru, že správca koná pri správe

bytového domu samostatne aj keď v mene vlastníkov bytov v bytovom dome, ktorý spravuje na ich účet, ale súčasne je oprávnený konať pred súdom za vlastníkov bytov, t.j. nie v mene vlastníkov, ale za nich. V tomto smere poukázal okresný súd aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/663/2003 z 26.05.2014. Právny názor odporkyne v rade 2/, že každý z vlastníkov bytov by mal vystupovať ako navrhovateľ a správca, t.j. aktuálne označený navrhovateľ by mal konať v ich mene ako zástupca, nemá oporu v zákonom definovaných oprávneniach správcu v konaní pred súdom, navyše takýto spôsob by bol komplikovaný aj z pohľadu, že účastníkom konania, ako navrhovateľ by mal byť aj ten, koho nedoplatky budú žalované.

Ďalej sa okresný súd zaoberal dôvodnosťou uplatneného nároku navrhovateľa. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a analogicky poukazujúc na R 78/2014 dospel k záveru, že nemožno odporcov zaviazat' na plnenie, ktoré je predbežné a môže sa uplynutím času zmeniť. Platenie preddavkov má charakter zálohových platieb na budúce plnenia a hoci je daná povinnosť platiť preddavky na poskytnuté služby, je možné zaviazat' vlastníka bytu, ak tieto dobrovoľne neplní, len vydaním predbežného opatrenia, keďže skutočná výška cien a záloh na jednotlivé služby sa zúčtuje vždy za kalendárny rok, najneskôr s vyúčtovaním vykurovacieho obdobia.

V prejednávanej veci, obdobie, za ktoré žiadal navrhovateľ zaviazat' odporcov na úhradu predpísaných mesačných platieb, zasahovalo do dvoch kalendárnych rokov 2013 a 2014. Okresný súd zaviazal odporcov len na úhradu tých častí predpísaných mesačných platieb, ktoré nemali charakter záloh, teda na úhradu tzv. pevných platieb, ktoré predstavovali za dané obdobie sumu 34,81 Eur. Okrem nároku na pevné platby priznal navrhovateľovi právo na 5,25 % ročný úrok z každej zo súm 34,80 Eur, ktorý po vyčíslení predstavoval sumu 0,89 Eur. Zároveň zo sumy 139,24 Eur priznal navrhovateľovi aj zákonný úrok z omeškania od 01.04.2014. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol.

O trovách konania medzi navrhovateľom a odporcom v rade 1/ rozhodol tak, že odporcovi v rade 1/, ktorý mal prevažný úspech v konaní, právo na pomernú náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. nepriznal, nakoľko odporca v rade 1/ si žiadne trovy neuplatnil. Zástupcovi odporkyne v rade 2/, ktorý si uplatnil náhradu trov konania, v čase vyhlásenia rozhodnutia ešte plynula lehota na ich vyčíslenie, preto rozhodol o ich náhrade so iba percentuálnym vyjadrením rozsahu, v ktorom boli trovy odporkyne v rade 2/ priznané.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ a odporkyňa v rade 2/.

Navrhovateľ napadol správnosť rozsudku okresného súdu vo výroku II., ktorým bol jeho žalobný návrh vo zvyšnej časti voči odporcom v rade 1/ a 2/ zamietnutý. Poukázal na ust. § 10 ods. 6 ZoVB, ktorý zakotvuje povinnosť vlastníkov bytov platiť úhrady za plnenia mesačne vopred, bola teda týmto stanovená aj splatnosť úhrad uplatnených žalobným návrhom. Nestotožnil sa s názorom okresného súdu, že vymáhať vzniknutý nedoplatok je možné až po vykonaní ročného vyúčtovania. Poukázal na to, že ak by v bytovom dome bolo viac dlžníkov, ktorí by takéto preddavky neplatili a ich vymáhanie by nebolo možné súdnou cestou, spôsobilo by to neschopnosť celého domu platiť za služby spojené s užívaním bytu, ktorej následkom by bolo odpojenie vlastníkov bytov od všetkých médií.

Odporkyňa v rade 2/ napadla výrok I. a IV. rozsudku okresného súdu. Namietala nedostatok aktívnej legitimácie navrhovateľa v prejednávanej veci, z ktorého dôvodu mal okresný súd žalobný návrh zamietnuť. Pokiaľ dospel k záveru o existencii takejto aktívnej legitimácie, jeho záver nepovažovala za správny. Následne bol povinný okresný súd rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Odporkyňa v rade 2/ zaslala elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu v deň vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu podanie označené ako „Vyjadrenie odporkyne v rade 2/ zo dňa 16.06.2015“. Vychádzajúc z obsahu uvedeného vyjadrenia podľa § 41 ods. 2 O.s.p. ho krajský súd vyhodnotil ako doplnenie odvolania, na dôvody tam uvedené však už pri preskúvaní napadnutého rozsudku nemohol prihliadať, nakoľko bolo toto doplnenie urobené po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania.

Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. (z titulu ktorého zostal nedotknutý odvolaním nenapadnutý výrok I., ktorým bola uložená odporcovi v rade 1/ povinnosť spoločne a nerozdielne s odporkyňou v rade 2/ zaplatiť navrhovateľovi sumu 140,13 Eur s príslušenstvom a závislý výrok III., ktorým odporcovi v rade 1/ nebola priznaná náhrada trov konania) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I., ktorým bola uložená odporkyňi v rade 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne s odporcom v rade 1/ zaplatiť sumu 140,13 Eur s príslušenstvom a vo výroku II., v ktorej bol zvyšnej časti žalobný návrh zamietnutý, ako aj v závislom výroku IV. o trovách konania rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti/argumenty. Zároveň v tomto smere prihliadal na konkrétne námietky odvolateľa.

Odporkyňa v rade 2/ v podanom odvolaní namietala správnosť záveru okresného súdu o aktívnej vecnej legitímácii navrhovateľa. Obmedzila sa však len na všeobecné konštatovanie, že takýto právny záver považuje za nesprávny bez uvedenia konkrétnej argumentácie reflektujúcej na skutkové a právne závery okresného súdu prezentované v napadnutom rozsudku. Krajský súd zdôrazňuje, že v prípade odvolania je viazaný nielen rozsahom, ale aj tam uvedenými dôvodmi. Pokiaľ odvolateľka neuviedla konkrétne skutočnosti, z ktorých dospela k záveru o nesprávnosti názoru okresného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, iba na základe ňou uvedenej všeobecnej námietky, nemožno rozhodnutie okresného súdu označiť za vecne nesprávne. Navyše napriek uvedenej absencii konkrétnej argumentácie, ktorá by polemizovala so správnosťou záverov okresného súdu, krajský súd poukazuje na názor Najvyššieho súdu SR prezentovaný v uznesení vydaného v konaní sp. zn. 3Cdo 180/2008 zo dňa 01.11.2009, publikovaný v časopise Zo súdnej praxe ako rozhodnutie č. 63 z roku 2009. Tento názor úplne korešponduje so závermi, z ktorých okresný súd vychádzal pri posúdení aktívnej legitímácie navrhovateľa. Krajský súd sa s nimi v celom rozsahu stotožnil a nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by sa mal od tohto názoru odchýliť.

Po preskúmaní veci krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku navrhovateľa, ktorou spochybnil správnosť právneho záveru okresného súdu o tom, kedy dochádza k splatnosti úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu. Krajský súd považuje právny záver okresného súdu za správny. Vlastník bytu nie je v omeškaní s úhradou plnení spojených s užívaním bytu pred vykonaním vyúčtovania týchto platieb. Pred vyúčtovaním táto úhrada nie je splatná.

Navrhovateľ správne konštatoval, že v zmysle ust. § 10 ods. 6 ZoVB sú vlastníci bytov povinní hradiť zálohové platby. Pokiaľ si však túto povinnosť riadne nesplnia, nemožno sa domáhať súdnou cestou uloženia povinnosti tieto zálohové platby hradiť, a to práve z vyššie uvedeného dôvodu. Samozrejme porušenie takejto zákonnej povinnosti má právne dôsledky spojené so zodpovednosťou za porušenie tejto povinnosti. Zo skutkového vymedzenia uplatneného nároku však nebolo možné dospieť k záveru, že navrhovateľ si titulom takejto zodpovednosti uplatňuje nárok, ktorý by mu vznikol v súvislosti s porušením tejto zákonnej povinnosti odporcami.

Na základe týchto skutočností krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Ako vecne správny potvrdil aj závislý výrok o trovách konania, pri rozhodnutí ktorých okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.